

PACIENCIA ANGLESA

Un bon anglès, alt i gros, figura completament extravagant, entra en un cafè i s'asseu parsimoniosament en una taula.

—Senyor: esmorzar complet?—demana el cambrer que se li acosta.

—Yes,—respon l'al·ludit.

El cambrer li portà tot diligent el cobert, plats i un panet de Viena.

—No, reprèn l'estranger després d'haver trencat la crosta. Jo voldria pa sec.

El cambrer se'n va a la cuina.

—No pot pas ser, senyor,—diu tornant-ne amb les mans buides.—No ens queda gens de pa sec.

—Bé,—replicà l'anglès flemàtic,—feu-me'n fer. Ja m'espero.

El prestidigitador al cap d'una estona d'haver-se fet ligar.

—Té, ara no m'en recordo...

L'HOMME BEN EDUCAT

—Perdoneu, bon senyor; i digueu si és aquesta la farmàcia especial homeopàtica anglesa del Doctor Foirus, vell intern dels hospitals de la Creu Roja a França i a Bèlgica, químic experimentat a París, guanyador del premi del Concurs de l'any 1915, condecorat amb la Legió d'Honor, membre adjunt de l'Acadèmia...

—Exactament.

—Doncs bé: jo voldria un petricó d'aigua destil·lada.

ENTRE ESCRITORS

—Avui em posaré a treballar. Tinc intenció d'estar tot el dia tancat amb les meves idees.

—Pobre amic meu: que sol et trobaràs!

LA PROPINA

Un viatger passà la frontera suïssa i entrà en un hostal, el primer que va trobar, on tot d'una el seguí un policia que li demanava el passaport. Exhibí el document i comprovat que estava en regla, el viatger generós oferí una propina al representant de l'autoritat.

Però el noble policia la refusava desinteressadament:

—I ara! —deia—, per qui m'heu pres, senyor.

I afegia:

—Si no tinguéssiu el passaport com tal, senyor, ja seria una altra cosa.

FESTEIG

—En què penses amor meu?

—En ningú.

—I no penses en mi?

—Certament.

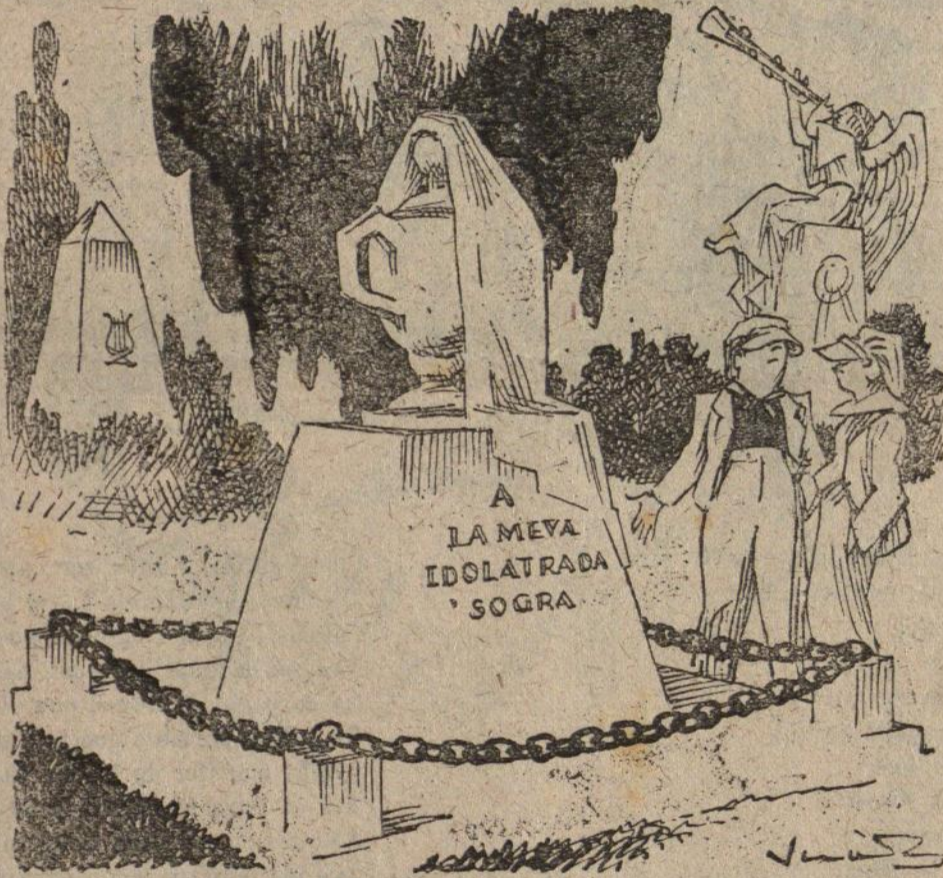
EXAMENS DE DRET

Professor. — Què és estafa?

Alumne. — El que vostès faran ara amb mi.

Professor. — Com és això?

Alumne. — Sí, perquè el text diu: «Comet estafa aquell qui, aprofitant-se de la ignorància d'un altre, li causa algun perjudici.»

—Ja et dic jo, Xato, que aquell que fiquin aquí dintre no sabrà si l'han condemnat a mort o a cadena perpètua!

—Diu que d'ençà que el van multar no pot fumar sinó herbes.

—Bé, però, herbes de L'Havana.

EL SERMÓ

Era un divendres sant. El rector d'un poblet explicava la Passió als seus feligresos. I els deia:

—Ah, mala gent del meu poble! Mals cristians! Fills del diable! Que no veieu el vostre salvador com mor per vosaltres? El càstig etern, la ira del cel, us cauran damunt.

Dins l'església no es sentia sino plors. Tothom tenia por i somicava, llevat d'un pagès que estava més fresquet que una rosa. El seu veí de banc li digué tot eixugant-se les llàgrimes:

—No veieu que tots ploren i vós no? Com sou tan roí, tan insensible?

—O,—respongué ell—me'n puc ben riure, jo d'aquestes coses. No sóc pas del poble, jo.

Ella. — La vida matrimonial està plena de sacrificis. Jo, per exemple, no paro un minut i haig de fer el menjar per tots dos.

Ell. — Sí, però jo haig de menjar-me'l, que és pitjor.

LA PERFIDA MEDICINA

Vet aquí que l'ase d'en Peret es va posar malalt fa cosa de quinze dies. En Peret ha fet venir el veterinari i aquest ha ordenat que la pobra bèstia engoleixi un paquet de pólvores blanques que ell mateix ha portat.

—Diable! Quin ruc més tossut que tinc!—exclama en Peret cada vegada que prova de donar-li la medicina. Mai no se la vol prendre!

—Bé,—li ha dit el veterinari— jo us explicaré un procediment senzill i eficaç... Vós deveu tenir a casa un tub de goma prou llarg, no? Doncs ompliu-lo amb les meves pólvores, fiquen un cap del tub dins la gola del vostre ase i bufeu ben fort per l'altre cap. I ja està.

Després de la prova en Peret també es posa malalt: té un mal de ventre que el cargola. I ha d'explicar al metge que s'ha autoaplicat el remei destinat a l'ase.

—He fet com el veterinari m'havia dit: fico les pólvores en un tub; després em preparo per bufar a l'altre cap del tub perquè la medicina se'n vagi coll avall de la bèstia...

—I què?

—Què? Que l'ase ha bufat primer que jo, senyor metge. I ara sóc jo qui se l'ha presa.

NAPOLEO, MORT

—Sabeu exactament l'any en què foren aconduïdes les cendres de Napoleó?

—Les cendres de Napoleó, diu? No sabia que hagués mort en cap incendi.

Spa.